

ГОБЛИНИ КАМЕНОЉУПЦИ

Дејвид Мелинг

Превела
Гордана Суботић

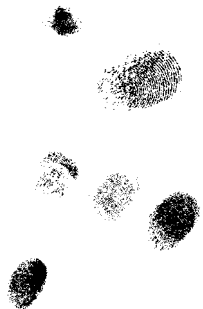
мала лагуна

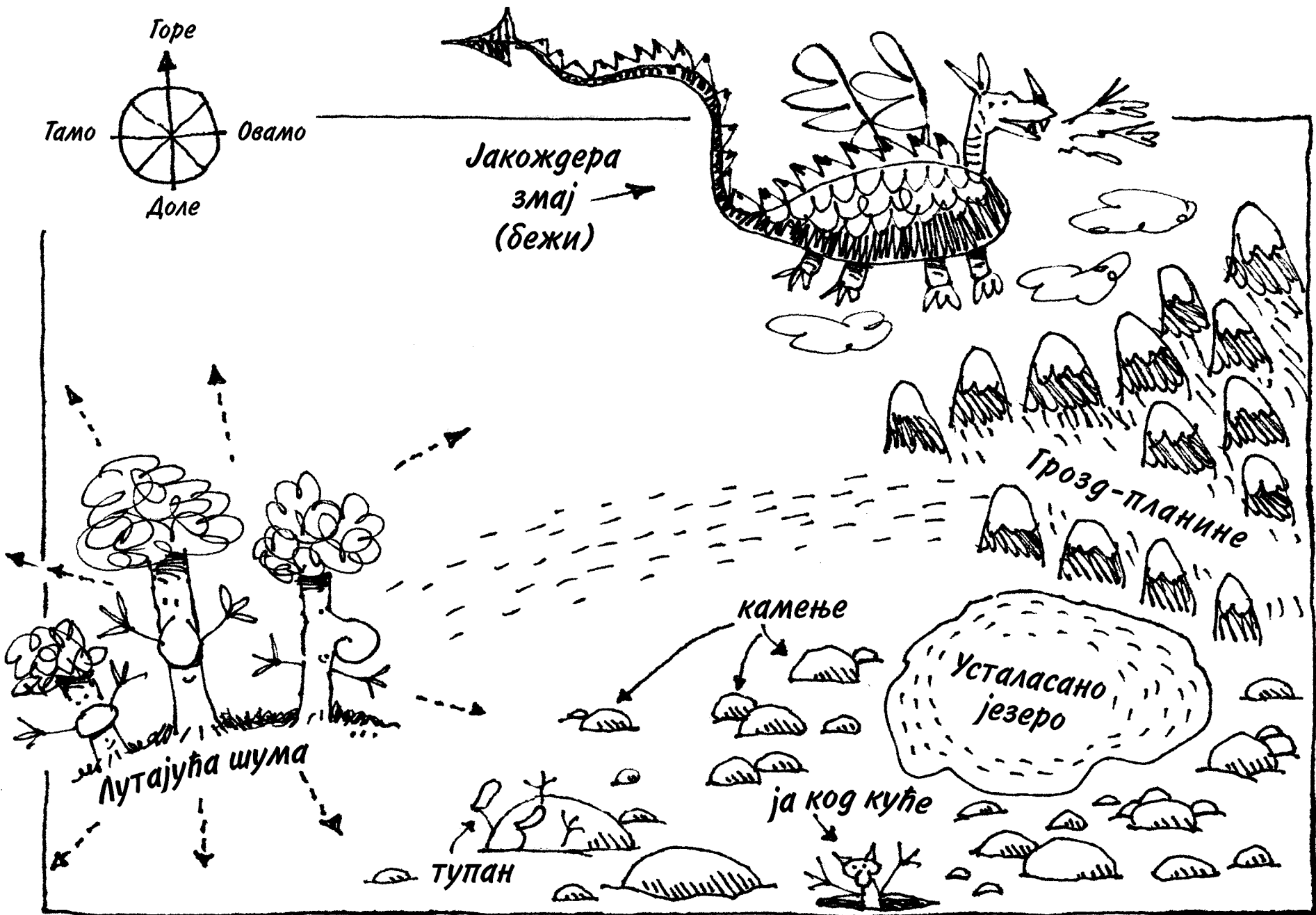
Наслов оригинала

David Melling
STONE GOBLINS

Text and illustrations copyright © 2007 David Melling
First published in Greta Britain in 2007 by Hodder Children's
Books
Translation Copyright © 2009 за српско издање, ЛАГУНА

За Клер Карши

размера: 2 ољуштене банане

© Блативоје

Постоји једна земља, скривена али не много далеко, где ветрови дувају из дана у дан и скоро све је изврнуто наопачке.

Гошово сва створења на шом шајном месцу, ирејунуном маџије и чаролије, врло су иријатељски расположена на свој начин, осим можда гоблина.

Дакле, није мудро веровати било каквим гоблинима зато што они лажу и варају чим вас погледају! Али срећом, иакође су и мало шупави, као што јасно каже ова прича...

Упознај
гоблине
каменољупце

Шеф
Ноги Мексирфуј

Стопала су му чврсто умотана
како би било довољно влаге за
стварање савршеног мириса сира.
Прави намћор. Воли маму.

Шмркоје

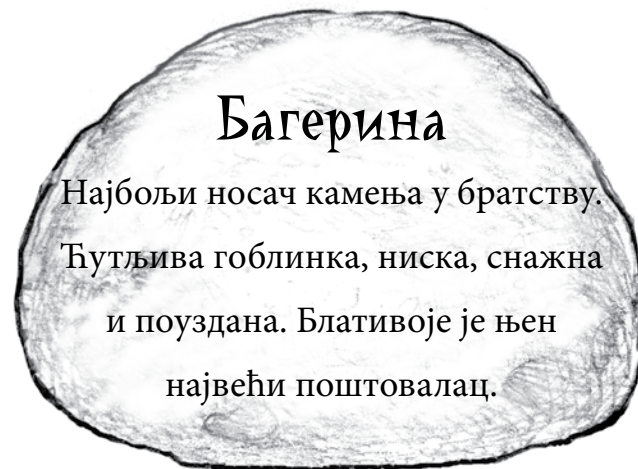
Старији брат Врећка и
Влагоја и отац Мрљана
(лево) и Брљане.

Врећко и Влагоје

Бливанци, чувари тунела
и пар врхунских тупана.

Багерина

Најбољи носач камења у братству.
Ћутљива гоблинка, ниска, снажна
и поуздана. Блативоје је њен
највећи поштовалац.

Блативоје

Већина гоблина су шепртље,
али Блативоје понекад има и добре
замисли. Шеф Ноги Мексирфуј је то
схватио и често га пита за савет. На тај начин
увек може да криви неког другог кад нешто
пође наопако (што се обично догађа).

Кад **Блативоје**
размишља, убеђен је
да га други виде овако
(Мислилац)...

... али заправо изгледа као да мора у клозет.

Воли да поздравља
шефа Ногија Мексирфуја
и **Багерину**.

НЕКОЛИКО ЧИЊЕНИЦА О ГОБЛИНИМА КАМЕНОЉУПЦИМА

СТАНИШТЕ

Мрачне смрдљиве пећине или тунели, у зависно-
сти од величине братства. Било које место довољ-
но велико да се ускладишти што више камења.

СВОЈСТВА

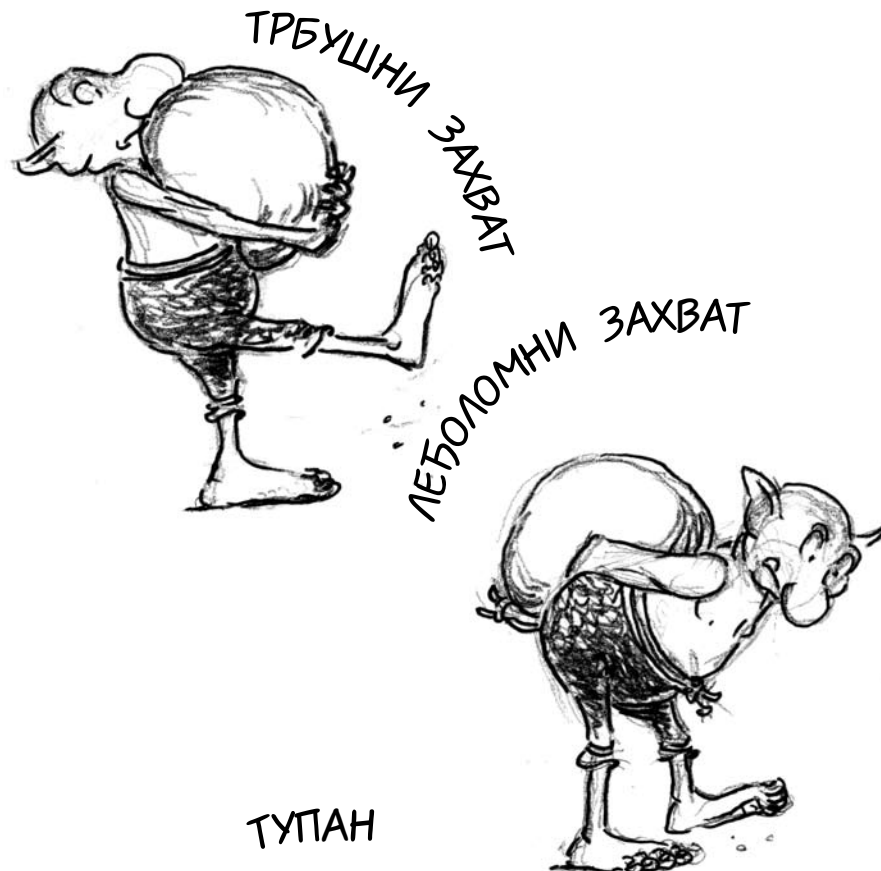
Воле **камење**, основни део њихове свакодневице.

СПАВАЧКЕ НАВИКЕ

Увек спавају са својим камењем – боље је од нај-
бољег пријатеља.

ТЕХНИКЕ ПРЕНОШЕЊА КАМЕЊА

ТУПАН

ВЕШТИНА ЛОВА, КУВАЊА И ИСХРАНЕ

Као сви гоблини, гоблини каменољупци једу отприлике све што је довољно мало да могу да га спљоште каменом.

*Вреле за чај,
савети за припремање:*

Печурка

*(у четири
једносоставна корака)*

1. Прикрати се печурци лукаво замаскиран. Правити се да не видиш печурку. Лакше је ухватити срећну печурку.

2. Припремити камен трудећи се да не узнемириш печурку.

3. Спустити камен на печурку претходно се уверивши да је довољно тежак да је разоружа – никад се не зна, може се догодити да покуша да узврати.

4. Окренути камен тако да од њега направити сто. Удобно се смешити, дувати један минут у печурку врелим смрдљивим дахом (кување на пари) и посркати је сламчицом.

ПРЕСОВАЊЕ

Овог гоблина су затекли како се глумира, правећи венчић од белих рада. Да би га научили памети, притисли су га тешким каменом на којем су три гоблина стајала најмање пет минута. Затим су подигли камен и изврнули га. Гоблин је остао залепљен за њега како би га сви видели – као опомену за његово будаласто понашање. На крају ће залепљени гоблин склизнути с камена на тло. За то је обично потребан један дан. Док се не сљушти с камена можемо пажљивије погледати типичног гоблина каменољупца.

Длакав стомак – необичан модни детаљ. Неки гоблини везују длачице праком или их увилићу; стомак истичу углавном они на важном положају (претстављајући да су толико важни да им се нико неће смејати).

Садржај

Прво поглавље: Изненађење на месечини.	1
Друго поглавље: Паукове ножице и прљавштина испод ножних ноктију	3
Треће поглавље: Камена дворана	9
Четврто поглавље: На површини	17
Пето поглавље: Врећко и Влагоје	23
Шесто поглавље: Багерина је побрљавила.	31
Седмо поглавље: Земљотреси и избијени зуби	39
Осмо поглавље: Реп змаја јакождере	47
Девето поглавље: У змајевом трбуху	53
Десето поглавље: У змајевом трбуху – опет!	63
Једанаесто поглавље: Не буди уснулог змаја	71
Дванаесто поглавље: Од тупана до јунака и обрнуто	79
Поговор	85

Прича почиње...

Некада давно постојао је грозд планина, високих и поноситих, и свака је имала снежну капу. А доле у њиховим долинама налазила су се густа језера налик чинији згрудване овсене каше.

Испод језера су живели гоблини каменољупци. У њиховим топлим и устајалим тунелима вода је цуркала као у напрслим цевима, а цео видик и звуке усисао је мрак, тако црн да су и слепи мишеви морали да користе батеријске лампе.

Гоблини каменољупци излазе на површину само ноћу, осим ако неко од њих не нестане. У том случају на површину излазе носачи камења. Али чак и они могу наићи на проблеме...

Изненађење на месечини

Сова је слетела с омиљеног дрвета на велики камен. Чудно, помислила је, није га приметила раније. Пажљивије се загледала и спазила стопало. Два пара стопала која су извиривала с обе стране камена.

Гоблинска стопала. Перје јој се накострешило. Није волела гоблине. Најбоље је избегавати их.

Једно стопало се тргнуло и слабашан глас је проговорио: „Јуху? Има ли некога тамо?“ Али није било одговора. Сова је већ одлетела.

